

til Afholdelse af det foreslaaede Møde af de af Folkeforbundets Medlemmer, der er kontraherende Parter i den i Washington den 6. Februar 1922 undertegnede Nimaagtstraktat;

Forsamlingen forsikrer Kina om sin moralske Støtte, og henstiller til Folkeforbundets Medlemmer at afholde sig fra enhver Handling, der er egnet til at svække dette Lands Modstandskraft og saaledes forøge Kinas Vanskeligheder i den foreliggende Konflikt, og endvidere at undersøge, i hvilken Udstrækning de hver for sig maatte kunne yde Kina deres Bistand;

den beslutter at udsætte den nuværende Samling og bemyndiger Præsidenten til at indkalde Forsamlingen til nyt Møde, hvis det raadgivende Udvalg anmoder derom.

Ved Afstemningen om denne Resolution afholdt Polen og Siam sig fra at stemme.

Den amerikanske Regering offentliggjorde samtidig en Erklæring, hvori den — ligesom Folkeforbundetsforsamlingen — betegnede Japans militære Operationer i Kina som værende i Strid med Bestemmelserne i Washington-Traktaten og Kellogg-Pagten.

Washington-Traktaten er undertegnet og ratificeret af Kina, Japan, U. S. A., England, Frankrig, Italien, Holland, Belgien og Portugal, og blev i 1925 tiltraadt af Danmark, Norge, Sverige, Mexico og Bolivia. Den belgiske Regering indbød disse Lande til en Konference i Bryssel i November 1937, idet samtidig Tyskland og Sovjetforbundet blev opfordret til at deltage. De nævnte Lande deltog i denne Konference, med Undtagelse af Japan og Tyskland, der afslog Indbydelsen. Danmark var repræsenteret ved Minister Kauffmann, der i Aarene 1924 til 1932 var Gesandt i Kina og Japan.

Paa Konferencen i Bryssel forelagde den amerikanske, den britiske og den franske Delegation et Udkast til en Deklaration, der blev vedtaget den 15. November. Hovedpunktet i denne Deklaration var en Udtalelse om, at de i Bryssel repræsente-

rede Stater samtidig med, at de haabede, at Japan ikke vilde fastholde sit Afslag, maatte overveje, „hvilken fælles Holdning de burde indtage i en Situation, hvor en i en international Traktat deltagende Stat i Strid med alle de andre Parthers Opfattelse hævder, at den Aktion, den har iværksat, falder udenfor Traktatens Rammer, og tilsidesætter Bestemmelser i Traktaten, som de andre Kontrahenter mener bør komme til Anvendelse under de foreliggende Forhold“.

De tre nordiske Lande sluttede sig til de Grundsætninger, der var udtalt i Deklarationen, men afholdt sig fra at stemme for den. Den svenske Delegerede begrundede dette med, at Sverige ikke har de samme politiske Interesser i det fjerne Østen som visse andre Magter. Den norske Delegerede henviste til, at nogle af Deklarationens Udtryk maaske kunde opfattes som sigtende til Skridt, der laa udenfor Bryssel-Konferencens Rammer. Den danske Delegerede udtalte, at han afholdt sig fra at stemme af lignende Grunde som de fra svensk og norsk Side anførte.

Efter en Uges Afbrydelse genoptog Bryssel-Konferencen sine Forhandlinger den 22. November og affattede en Beretning om Konferencens Forløb, deri indbefattet ovennævnte Deklaration af 15. November og de dertil knyttede Udtalelser samt en ny Deklaration af 24. s. M., der bl. a. gik ud paa dels at opfordre de stridende Parter til at indstille Ejendtlighederne og anvende fredelige Fremgangsmaader og dels at udsætte Konferencens Møder for at give de deltagende Regeringer Lejlighed til Meningsudveksling og fortsatte Forsøg paa at finde fredelige Midler til Stridens Bilæggelse. Denne Beretning og den nye Deklaration gav ogsaa de nordiske Lande deres Tilslutning.

VII. Situationen i Spanien.

Den 14. og 17. September 1937 blev der under en i Nyon mellem Repræsentanter for England, Frankrig, Sovjet og

forskellige mindre Middelhavslande afholdt Konference truffet visse Aftaler om særlige kollektive Foranstaltninger mod Under-